

PROLETERI SVIH ZEMALJA, UJEDINITE SE!



DEKLARACIJA POVODOM 131. GODIŠNJICE ROĐENJA PREDSJEDNIKA MAO CE TUNGA I DRUGE GODIŠNJICE INTERNACIONALNE KOMUNISTIČKE LIGE

**Podignimo veliki crveni barjak marksizma-lenjinizma-
maoizma na čelo velikih valova borbe narodnih masa!**

Povodom 131. godišnjice rođenja velikog predsjednika Mao Ce Tunga i 2. godišnjice osnivanja Internacionalne komunističke lige (IKL), šaljemo naše vatrene i proleterske klasne pozdrave međunarodnom proletarijatu, narodima i nacijama svijeta. Radnici i narodi svijeta se bore i opiru imperijalističkoj pljački, agresorskim ratovima i njihovom krvavom porivu za preraspodjelom svijeta. Palestinski narod svojom dragocjenom krvlju pokreće herojski narodnooslobodilački rat u Palestini protiv imperijalističkih i cionističkih agresora te dalje potvrđuje da su „iskra iz koje može da bukne požar“, dajući impuls za svjetski antiimperijalistički pokret. Izražavamo našu čvrstu posvećenost borbi za ujedinjenje Međunarodnog komunističkog pokreta, služeći razvoju revolucionarne borbe, neumoljivo se boreći s revizionizmom kao uslov jedinstva, pogotovo ističući one marksističke-lenjinističke-maoističke partije koje vode borbu za novu vlast u narodnim ratovima te time predstavljaju blistave primjere za sve proletere i komuniste svih zemalja.

Politička dešavanja u svijetu od osnivanja Internacionalne komunističke lige nisu samo pokazala nužnost za međunarodno ujedinjenje, već su i potvrdila zajedničke taktičke i strateške odredbe i političke osnove u njihovoj ispravnosti i u mnogim slučajevima živopisnom predviđanju. „Od početka ove decenije, kriza imperijalizma i birokratskog kapitalizma se sve više zaoštrava u cijelom svijetu. S produbljivanjem njihovog raspadanja, zaoštravaju se sve protivrječnosti; što stvara više revolucionarnih situacija neravnomjernog razvoja u svijetu. Ova situacija izražena je velikim aktivnostima narodnih masa, njihova eksplozivnost potresa sve reakcionare i njihove revizionističke lakeje. Svugdje se to iskazuje u velikim eksplozijama. Objektivna situacija se ubrzanim tempom susreće sa subjektivnim faktorom – prvenstveno procesom komunističkih partija, kao marksističko-lenjinističko-maoističkih partija novog tipa s ciljem da pokrenu nove narodne ratove. Tako se

otvara novi momenat, period revolucija kao dio ovog novog velikog vala Svjetske proleterske revolucije. Ova situacija određuje zadatak, strategiju i taktiku komunističkih partija cijelog svijeta.“ (Zajednička deklaracija načela i principa, decembar 2022. godine). Naša strategija i taktike, kao i pristup svim problemima svjetske situacije moraju proizlaziti iz razumijevanja iste. Ukratko, potrebno je analizirati kako se dva borbena pola koja određuju razvoj revolucionarne situacije, vladajuće i ugnjetene klase, jedna drugoj suprotstavljaju, da bi se u širem smislu dokazala stvarnost objektivnih uslova revolucije, razvoj njenih komponenti i perspektiva.

Pokušaji imperijalizma da riješi svoju ekonomsku krizu produbljivanjem pljačke i ugnjetavanja polukolonija i kolonija, kao i radničke klase i naroda – koncentrisanjem zemljanih posjeda kroz istjerivanje seljaka, eksproprijacijom sitne seljačke proizvodnje, masovne inflacije i nezaposlenosti, deindustrializacijom cijelih područja, preseljivanjem fabrika, povećanjem kamatnih stopa, prisilnim migracijama, zaoštavajući dosluh i borbe među imperijalistima, podstiču revolucionarnu situaciju te značajno pogoršavaju političku krizu u cijelom nizu država. Isto tako, veće imperijalističke zemlje poput Njemačke, Francuske pa čak i sam SAD, glavni imperijalista na svjetskom nivou, se sve više susreću sa situacijama u kojima ne mogu gospodariti kao prije. Novi predsjednik SAD-a, Donald Tramp, čist je prikaz potrebe imperijalizma Sjedinjenih Država da reaguje na svoju krizu i na tendenciju k sopstvenom propadanju, koja se trenutno manifestuje iznad svega u takozvanim „Zapadnim imperijalistima“, te predstavlja pokušaj monopolističkog kapitala Sjedinjenih Država da se prilagodi politički na promjenu u svjetskoj ravnoteži snaga, erupcijama koje se trenutno odvijaju i nacionalnom zaoštavanju klasnih protivrječnosti. Imperijalizam Sjedinjenih Država mora napraviti prilagodbe kako bi održao svoje strateške ciljeve okruživanja ruskog imperijalističkog protivnika i obuzdavanja socijal-imperijalističke Kine, budući da su njihovi trenutni pokušaji intervencija i ratnih priprema kamen koji im pada na noge, te su suočeni sa snažnim otporom kao i kontraofanzivama. Rezultat imperijalističke politike, s dosluhom i borbom s raznim imperijalistima, u zadnje dvije godine rata u Ukrajini jeste daljnje nacionalno ugnjetavanje i podjarmljivanje te veliki napor za daljnju podjelu zemlje, što je ponovno pred očima narodnih masa dokazalo da je Zelenski izdajnik i lakej imperijalizma. Pod svjetlom marksizma-lenjinizma-maoizma, kriza sve reakcionarnije liberalne demokratije je očita, cijeli njen sistem partija i institucija je svakog momenta sve više podijeljen, s poteškoćama u uspostavljanju minimalno stabilnih vlada, utirući put k fašizmu. Klase odozgo ne mogu nastaviti gospodariti kao ranije. Istovremeno, proleter, trudbenici, seljaci i ugnjetene srednje klase pokazuju u velikim, dugotrajnim štrajkovima, demonstracijama, ustancima i pobunama da više ne žele živjeti kao prije. Uspon narodnooslobodilačkih borbi u regionu takozvanog „Srednjeg istoka“, pogotovo u Palestini, stavlja planove imperijalista u tešku poziciju i treba biti shvaćen kao dio snažnog urlika ugnjetenih naroda protiv krvavih intervencija i imperijalističkih ratova za ponovnu podjelu svijeta. Uspon novih borbi, narodnooslobodilačkih ratova i ratova za suverenitet potvrđuju da je glavna protivrječnost u trenutnom svijetu ona između imperijalista i ugnjetenih naroda i nacija, koja i određuje razvoj protivrječnosti između samih imperijalista, kako su upravo ugnjetene nacije plijen rata, te tako savršeno dokazuje da će samo proleterska revolucija moći da spriječi svjetski rat, ili da će svjetski rat donijeti proletersku revoluciju. U osnovi svega toga su narodne mase. Klase ispod ne mogu više nastaviti živjeti kao prije. Narodne mase se kreću u talasima, spontano ali svaki put brojnije i borbenije. Postoji razvijajuća revolucionarna situacija u cijelom svijetu koja se dalje širi na razvitak antiimperijalističke borbe i narodnih protesta.

Komunisti razumiju da imperijalističko takmičenje za ponovnu podjelu, koja se razvija usred borbe i dosluha, kao i objektivne revolucionarne situacije, prate zakon neravnomjernog razvitka: „Zakon neravnomjernog razvitka u eri imperijalizma znači skokoviti razvitak nekih zemalja u odnosu na druge, naglo izbacivanje sa svjetskog tržišta nekih zemalja od strane drugih, periodične ponovne podjele već podijeljenog svijeta kroz vojne sukobe i katastrofalne ratove, sve veća dubina i oštrina sukoba u imperijalističkom taboru...“ (Staljin)¹. Ovdje, Staljin brilijantno demonstrira bankrot raznih buržoaskih i sitnoburžoaskih teorija krize, koje i danas nalazimo, na primjer u takozvanim

„višestrukim krizama“ ili u „permanentnim krizama“ koje svaki put demantuje stvarnost. Bez sumnje, Međunarodni komunistički pokret se nalazi u kompleksnom, ali i povoljnom momentu pojave raznih protivrječnosti, koji su oslobođene u neravnomjernom razvoju kao „*momentana nasilna rješenja postojećih protivrječnosti*“ (**Marks**), te u kojem sve zavisi od toga da li komunisti razumiju kako da konsoliduju prošla pozitivna dostignuća i stvore nove subjektivne uslove koje odgovaraju potrebama trenutka. Predsjednik Mao daje važne lekcije komunistima o odnosima između objektivnih i subjektivnih snaga: „*Ako su danas subjektivne snage Kineske revolucije slabe, slaba je, s druge strane, i čitava organizacija reakcionarnih vladajućih klasa (...) Iako su subjektivne snage Kineske revolucije danas slabe, ipak, s obzirom da su i snage kontrarevolucije također relativno slabe, plima revolucije u Kini, nema sumnje, nastupiće brže nego u Zapadnoj Evropi.*“² Činjenica da su subjektivne snage relativno slabe uči nas da nije moguće pobijediti brzo, već dio po dio, kroz skokove. Oni koji prije poteškoća odlaze da jadikuju gaje kapitalizam i likvidacionizam, što nije ništa drugo nego revizionizam, oni su pravi branioci imperijalizma. Revizionizam zamagljuje klasnu borbu, njen fokus preusmjerava na neprijatelja, na akcije imperijalizma umjesto na akcije narodnih masa. Predsjednik Mao nas je naučio da sve zavisi od ispravne ideološke i političke linije, njenog potpunog i svjesnog preuzimanja, i spremnosti da se za nju plati najveća cijena. Nadalje, u periodima razvoja revolucionarne situacije, istorijske promjene kojima trebaju godine ili vijekovi, odvijaju se samo u danima ili nedeljama. Lenjin je također naglašavao: „*U istoriji revolucija izbijaju na površinu protivrječnosti koje sazrevaju vekovima ili decenijama. Život postaje neobično bogat. Na političku scenu stupa kao aktivan borac masa, (...) Ta masa čini herojske napore da se digne na visinu gigantskih svjetskih zadataka koje joj je nametnula istorija, i ma kako veliki bili pojedini porazi, ma kako nas ošamućivali potoci krvi i hiljade žrtava, ništa nikada neće se moći uporediti, po svom značaju, s tim neposrednim vaspitanjem masa i klasa u toku same revolucionarne borbe.*“³.

Razvoj narodnooslobodilačkih borbi u cijelom svijetu, koji se trenutno izražava u koncentrisanoj formi u velikom olujnom centru takozvanog Srednjeg Istoka, pokazuje nam da produbljivanje opšte krize imperijalizma također stvara više revolucionarnih situacija neravnomjernog razvitka u različitim državama. Herojski narodnooslobodilački rat u Palestini, pogotovo operacija Poplava Al-Aksa 7. oktobra, ključni je podsticaj za uspon borbi u cijelom području (poput Lebanona), kao i za svjetski razvoj antiimperijalističkog pokreta. Ova prekretnica predstavlja tačku ključanja u svjetskoj situaciji. Ona se od tada razvija nevjerovatnom brzinom. Sve veća izolacija genocidnog cionističkog režima odlaže i djelimično osujećuje planove imperijalizma Sjedinjenih Država, ona također pojačava otpor narodnih masa u arapskim državama, birokratskokapitalističkim režimima koji služe imperijalizam te podlaže imperijaliste širom svijeta velikom pritisku. Promjena režima u Siriji, nametnuta, vođena i podržana s intervencijom trupa imperijalista i njihovih regionalnih lakeja, s namjerom balkanizacije države, trebaju biti čvrsto odbačene kako predstavljaju daljnji napad na sirijski narod i suverenitet zemlje. Istovremeno, to je primjer upozorenja narodima koji se trenutno bore za oslobođanje, da je put nacionalnog oslobođenja i suvereniteta jedino dosljedno pobjedonosan utoliko ukoliko se oslanja na svoje snage i primjenjuje antiimperijalistički karakter borbe kao dio novo demokratske revolucije za uklanjanje dominacije imperijalizma, birokratskog kapitalizma i polufeudalnosti. Proletersko vođstvo se pokazalo odlučujućim u narodnooslobodilačkoj borbi, te bismo željeli naglasiti da je jedinstveni front predvođen komunistima nužna potreba.

Pod ovim svjetlom nove svjetske situacije, povećanim sazrijevanjem pogodnih prilika kao i revolucionarnih situacija, treba se naglasiti svjetski značaj marksističko-lenjinističko-maoističkih partija, a pogotovo narodnih ratova koje vode, kao i važnost njihovog podržavanja i propagiranja, kako smo i naglasili u „**Zajedničkoj deklaraciji načela i principa**“: „*Ponovno potvrđujemo da se pravo nacionalno samoopredjeljenje može postići samo novo demokratskom ili socijalističkom revolucijom, u zavisnosti od specifičnosti svakog slučaja, za šta je nužno konstituisati ili rekonstituisati komunističke partije novog tipa, marksističko-lenjinističko-marksističke partije*

sposobne da sprovedu revoluciju do njenog kraja“. Narodni ratovi u Indiji, Peruu, Turskoj i Filipinima ne samo da podnose i razvijaju se usred složenih situacija opsade i kontrarevolucionarnih ofanziva, već su istovremeno i osovina Svjetske proleterske revolucije, iz koje ne samo da se mogu izvući strateška razmatranja za Svjetsku proletersku revoluciju, već koji također predstavljaju primjere nadmoći i istinitog sadržaja proleterskog svjetonazora. Važan razvitak revolucionarnog pokreta u Brazilu, najnaseljenijoj državi Južne Amerike treba biti viđen kao novi značajan doprinos. Masovni protesti i pobune naroda, uglavnom siromašnih i bezemljaških seljaka stapaju se s vođstvom marksističko-lenjinističko-maoističke partije te sve više pridobijaju oblik agrarne revolucije kao dio novo demokratske revolucije. Ovaj razvitak ne ojačava samo naš vatreni proleterski optimizam, već i potvrđuje na važan način osnovne zakone marksizma, da kada se revolucionarna teorija stapa s masama, postaje materijalna sila, stoga ističemo važnost konsolidacije i razvitka subjektivnih snaga kao što su proleterske organizacije i partije, posebno u trenutnom momentu eratičnog razvitka svjetske situacije: *„Zbog toga što revolucija ne niče iz svake revolucionarne situacije, već samo iz takve situacije kada se napred pobrojanim objektivnim promenama pripoji subjektivna promena, upravo: kada se pripoji sposobnost revolucionarne klase za masovne revolucionarne akcije (...)“* **Lenjin**⁴

Usred svjetske situacije koju karakterišu veliki razvoji i preokreti, želimo proslaviti 131. rođendan predsjednika Mao Ce Tunga te ga obilježiti kroz bodar daljnji razvoj kampanje za marksizam-lenjinizam-maoizam, novi, treći i viši stadij proleterske ideologije. Moramo razumjeti kampanju za maoizam kao dio borbe za ujedinjenje Međunarodnog komunističkog pokreta, koja se trenutno izražava specifično u tri glavna načela jedinstva: 1) *Maoizam* 2) *Borba protiv revizionizma* i 3) *Svjetska proleterska revolucija* „**Deklaracija političkih principa**“ definisala je osnivanje IKL-a kao „korak k našem ponovnom ujedinjenju i savladavanju raspršivanja u Međunarodnom komunističkom pokretu(...) i otvoren je novi stadij organizovane borbe za rekonstituciju Komunističke internacionale pod komandom i vođstvom maoizma“. Prije dvije godine, dogovoreno je osnivanje nove međunarodne organizacije proletarijata na Ujedinjenoj međunarodnoj maoističkoj konferenciji. Ovaj događaj istaknuo je prekretnicu u brobi za ponovno ujedinjenje komunista na svjetskom nivou, omogućio je sistematsku koordinaciju 15 partija i organizacija, na osnovu proleterskog principa demokratskog centralizma potvrđujući tako borbu protiv ideološkog, političkog i organizacionog rascjepkavanja Međunarodnog komunističkog pokreta kao neophodan kriterij za razvoj Svjetske proleterske revolucije, kako su nas u velikim lekcijama naučili titani i klasici proletarijata. U posljednje dvije godine viđeni su važni prvi koraci k ispunjenju tog zadatka, posebno u vidu povećanja konsolidacije, što u isto vrijeme treba biti korišteno kao osnova za daljnji razvitak. Svaki novi razvoj je zasnovan na konsolidaciji prošlog, dok novi zadatci zahtijevaju razvoj pogodnih subjektivnih uslova kako bi se savladali. Internacionalna komunistička liga je oruđe za ponovno ujedinjenje i rekonstituciju Komunističke internacionale za borbu protiv imperijalizma, revizionizma i sve reakcije. Stoga je neophodno preuzeti zadatke i odgovornosti trenutne situacije i razvijati se kroz primjenu dvolinijske borbe koja će, primijenjena svjesno i iskreno, iskovati i razviti naše snage i njihove mogućnosti usred klasne i dvolinijske borbe. Stime mi također srdačno pozivamo i pozdravljamo sve doprinose, koordinaciju i zajedničke aktivnosti komunističkih partija i organizacija u i izvan IKL-a, dokazujući povećanu vitalnost i aktivnost komunista na međunarodnom nivou, služeći k ispunjenju naše uloge komunista u trenutnom momentu. Naš najpreči zadatak jeste da razvijemo rastuće narodne proteste, mobilišemo, politizujemo, i organizujemo široke i duboke mase u borbi protiv imperijalizma i sve reakcije, neodvojivo se boreći s revizionizmom i svim oportunizmom. Kovati klasnu borbu pravih marksističko-lenjinističko-maoističkih komunističkih partija za sprovođenje revolucije.

Sam predsjednik Mao je davao veliku važnost borbi protiv revizionizma – prvenstveno modernog revizionizma – te je tako i razvio Međunarodni komunistički pokret. Danas također, poslije cijelog perioda relativne revizionističke dominacije u mnogim državama, utvrđujemo kao neophodan

zadatak i dužnost komunista, pogotovo onih u međunarodnoj komunističkoj organizaciji, IKL, da vode i razvijaju borbu protiv revizionizma. U našoj osnivačkoj deklaraciji istakli smo: „*Predsjednik Mao nam je rekao da istorija Međunarodnog komunističkog pokreta pokazuje da je proletersko jedinstvo konsolidovano i razvijeno u borbi protiv oportunizma, revizionizma i raspršivanja.*“ Komunisti moraju sebe staviti u prve redove borbe i krenuti u njih bez straha. Proletarijat ima blistavu budućnost. Imperijalizam je tama, glad, bijeda, genocid, eksploatacija i ugnjetavanje. Naša dužnost kao komunističkih partija jeste da porazimo i očistimo reakciju s lica zemlje s revolucionarnim nasiljem.

**PROSLAVIMO 131. ROĐENDAN PREDSEDNIKA MAO CE TUNGA JAČANJEM
BORBE ZA MARKSIZAM-LENJINIZAM-MAOIZAM!**

**ŽIVJELA BORBA ZAS PONOVO UJEDINJENJE MEĐUNARODNOG
KOMUNISTIČKOG POKRETA – ŽIVJELA MEĐUNARODNA KOMUNISTIČKA LIGA!**

**ŽIVJELA HEROJSKA NARODNOOSLOBODILAČKA BORBA PALESTINSKOG
NARODA I BORBE ZA NACIONALNO OSLOBOĐENJE SVIH UGNJETENIH NARODA!**

**ŽIVIO MEĐUNARODNI KOMUNISTIČKI POKRET I NARODNI RATOVI VOĐENI OD
STRANE MARKSISTIČKO-LENJINISTIČKO-MAOISTIČKIH PARTIJA!**

SMRT REVIZIONIZMU!

ŽIVJELA SVJETSKA PROLETERSKA REVOLUCIJA!

Internacionalna komunistička liga
Decembar 2024. godine

- 1 J. Staljin, Izabrana djela, tom 9. Moskva: Izdavačka zadruga literature na inostranim jezicima, 1954, str. 111. (Izvorni dokument je na engleskom jeziku – prevod naš.)
- 2 C. T. Mao, *Izabrana dela, Knj. 1, tom 9. Beograd: Vojno delo, 1957, str. 102, 103.*
- 3 V. I. Lenjin, Izabrana dela u 16 tomova. Tom. 4, Februar 1903 – maj 1905, *Revolucionarni dani*. Beograd: Kultura, 1960, str. 351.
- 4 V. I. Lenjin, Izabrana dela u 16 tomova. Tom. 9, Avgust 1914 – maj 1916, *Krah druge internacionse*. Beograd: Kultura, 1960, str. 237.